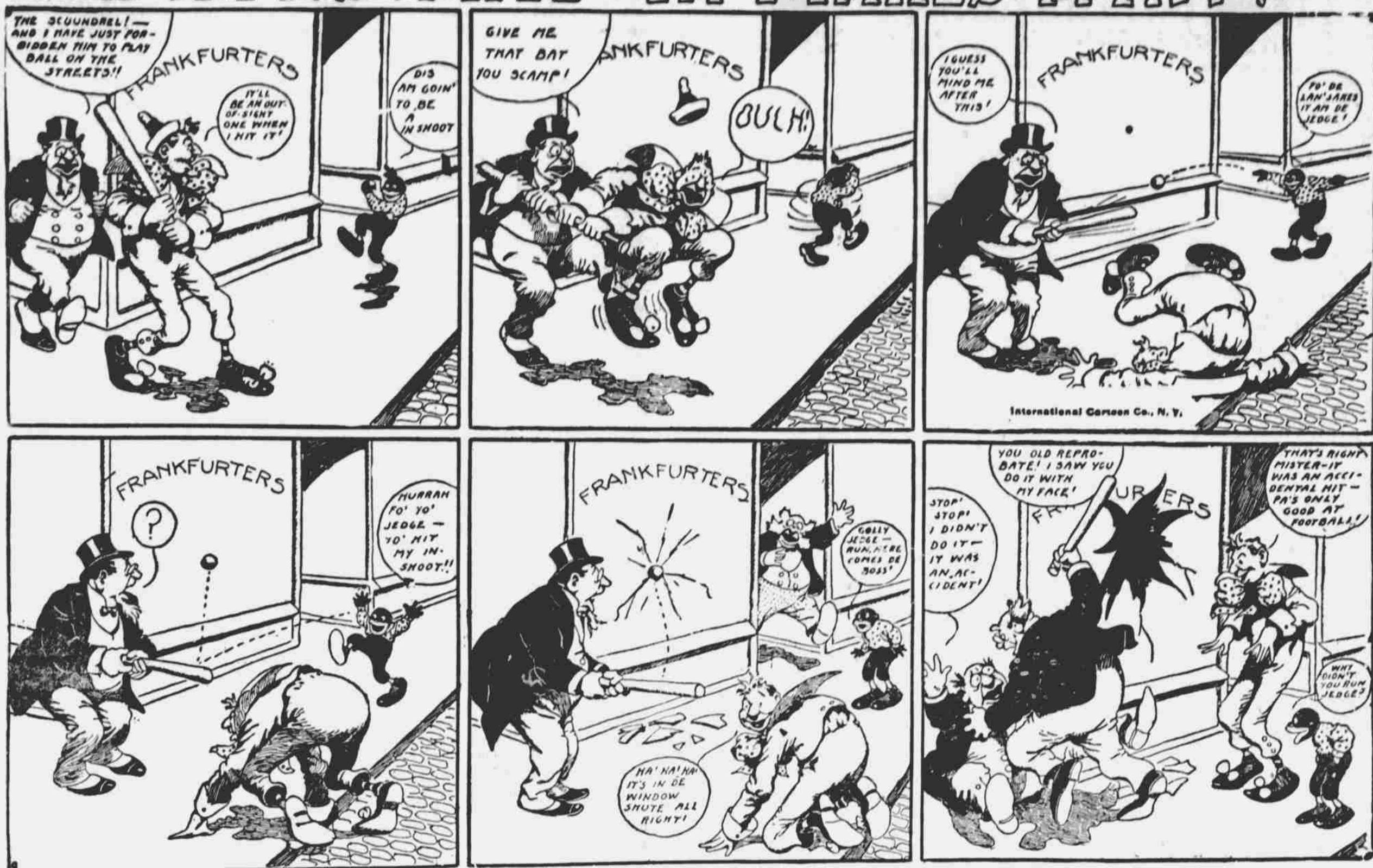

83 SIMON SIMPLE... PA MAKES A HIT!

SIMON SIMPLE — TATÍNEK DOBRĚ TREFIL.

Česko-americký přehled.

Tři tisíce českých vojinů prý od důstojníků postříleno. — Z New Yorku, 26. září, se sděluje: 3.000 českých vojinů, tvořících 24. (snad 28.1) český pluk, bylo od vlastních důstojníků postříleno pro to, že odepřeli bojovat proti Srbům. Tak sdělil dnes Ottokar Bartík, manažer pro Emmu Destinovou od opery Metropolitan. Kraján Bartík, jenž dostal zprávu tu od jednoho příbuzného, jenž před nedávnem z Čech do Ameriky přijel, ručí za její pravost. Právil: "Pouze skrovné podrobnosti postřílení dostaly se na veřejnost v následek přísné censure, 24. pluk byl nejlepší pluk pražský, čítající 3000 až 4000 mužů ve válečné síle a ti všichni odepřeli poslušnost. Tu důstojníci, jsouce si jisti, že generální štáb bude při nich, postavili mužstvo na cvičiště, po jeho straně rozestavena strojová děla, která na znamení vypálena. Můj sdělovatel mi praví, že jen 20 mužů zůstalo na živu." — Sdělení toto připadá nám jako zpozděná a přebarvená zpráva o osudu známého pražského pluku.

Nová Primlova opereta. — Česko-americký komponista Rudolf Friml složil novou operetu, pod názvem "Katinka", jež se na podzim bude poprvé provozovati na anglické scéně v New Yorku. Libretto operetty napsali Otto Haubert a Arthur Hammerstein.

Kraján na honu zastřelen. — Sheldon, N. D., 28. září. — Antonín Brázdá, obuvník z Enderlin, usmrcen na honu, když mu náhodou z pušky vyšla rána. Nešťastný muž byl strelou zasažen do jedné strany obličeje a v pravém smyslu slova vykřvácel. Kraján Brázdá seděl právě v buggách, když se neštěstí přihodilo.

Kraján nebezpečně popálen. — Z Nokomis, Ill., se sděluje, že tam přišel oněchy k vážnému zranění horník kraján Frank Sudník, když zapaloval v dole, 8. 19. hořák. Než se mohl nešťastný muž vzdáliti, nastal předčasný výbuch. Jeho prsa, obličej, ramena a ruce byly hrozně popáleny a také oči utrpěly. Pan Sudník dopraven do nemocnice Huber Memorial, kde se podrobuje jen porvalna. Wm. Faletti, jeho společník, vyvádí jen s několika fezy v obličeji a na hlavě.

Utrpěl smrtelné zranění. — Kraján Alvin Barta, mladý rolník, bydlící nedaleko Rolnické a Řemesl-

nické kolleje u města Bryan, Texas, byl smrtelně zraněn předmin. pátek ráno, když nešťastnou náhodou spadnul pod kolo vozu obtěžkaného nákladem, které přešlo mu přes hlavu. Nešťastný kraján byl v bezvědomí, když byl na cestě nalezen lidmi, kteří zanesli ho do blízkého domu, kam povolán byl lékař, jenž zranění mu ošetřil. Jest prý málo naděje, že zraje zraněný Barta se uzdraví.

Kraján postižen hrozným neštěstím. — V Clevelandě v min. týdnu událo se v závodě Cleveland Worm Gear Co. hrozné neštěstí, jímž postižen byl 25 let starý E. Koutník, bytem v č. 1293 vých. 55. ul. Nebožák dostal se mezi prací pravou rukou do ozubeného kola, jímž vtahována byla ruka do stroje až vytržena byla z ramena. Na několik ubohého zastaven byl stroj co nejrychleji bylo možno, ale bylo pozdě. Nešťastný mladý muž dopraven byl do nemocnice, ježž lékařii byli nuceni odejmout rozdržený úd, takže vyvázne-li Koutník životem, zůstane mrzákem.

Český hostinský zastřelen lupiči. — V min. dnech v Chicagu do hostince Š. Zbořila, č. 9301 Vaughan avenue, přišel krátce před uzavřením hostince jeden muž a žádal pivo. Když mu bylo posláno, požádal opět o jedno a když vypil, odešel. Za nedlouho se vrátil s jiným mužem a společně vyprázdnili několik dalších sklenic piva. Pojednou jeden z nich tasil revolver a nařídil hostinskému, by dal ruce do výše. Hostinský se sehoukl na podlahu a pak kolem pultu pospíchal ke dveřím, vedoucím na chodbu. Lupiči pustili se za ním a začali střelít. Čtvrtá rána zasáhla Zbořila do hlavy a přivedla ho smrtelně poranění. Banditi po činu dali se okamžitě na útěk, aniž by byli učinili pokus něčeho se zmocniti. Paní Zbořilová běžela za lupiči několik blocků, ale ti zmizeli. Policie v South Chicagu a Grand Crossing pátrala po nich, avšak ani stopy po nich nebylo nalezeno. Zbořil byl rychle dopraven do nemocnice, ale za dvě hodiny zranění svému podleh, a již by nabyl vědomí.

Český hošík utouzl. — V New Yorku v East Riveru na úpatí východní 74. ulice utouzl Alois Škarka, 10 roků starý hošík krajan Alois Škarka, zaměstnaného v jisté dřevařské ohradě a bytem v č. 414 vých. 74. ul. Malý Škarka našel se u řeky ještě s několika jinými chlapeč a když svedl do vody, tak se hošiči roztekli a nešli se dostavila pomoc, Alois

zmizel již ve vlnách. O tomto neštěstí nemohlo býti nic určitého zjištěno, neboť kloučkové byli tak podešeni, že nemohli nic bližšího udáti a ve svých výpovědích si odporovali. Nejpravděpodobnější zdá se však býti následující udání: Alois prý chtěl skočiti na loď departmentu pro čistění ulic, která právě u břehu kotvila, smekl se ale a spadl do vody mezi loď a dok, při čemž se zadržel jednoho z vyčnívajících trámů; chlapec mohl býti zachráněn, kdyby byla bývala ihned pomoc po ruce. Než byla přivolána pomoc, malého Škarku opustily síly a on, pustiv se trámu, zmizel v hlubině. Mrtvoiva utonulého hošíka byla nalezena u 74. ul. Zármutek rodičů nad tak nenadálou ztrátou nadějného syná nelze vylíčiti.

Český hoch usmrcen vlakem. — V Chicagu v min. týdnu v hluboký žal uvřezni byl manžel Žaloudkovi, když sdělilo jim bylo, jakým hrozným způsobem jejich 11-letý synáček Vincenc zahynul. Vincenc odešel z domova pln života a několik okamžiků na to byli manželé Žaloudkovi, bydlící v domě čis. 2862 záp. 21. ul., uvědoměni, že jejich synáček je mrtve. Nemohli ani té hrozná zpráva uvěřit, až teprve, když spatřili mrtvolu v pohrobnickém závodě, seznali, že je to hrozná skutečnost. — Vincenc, když osudného dne odešel z domova, zašel na trať dráhy Chicago, Burlington & Quincy nedaleko podjezdu na California ave. Tam, jak někteří lidé tvrdí, si hrál, pobíhaje po trati a skákal je na nákladní vlak na trati stojící. Při této nebezpečné hře byl vlak pojednou uveden v pohyb, Žaloudek padl mezi dvě káry a byl na místě usmrcen. Hlava byla mu oddělena od trupu. — Kraján Karol Žaloudek, otec usmrceného chlapce, vlastní hostince, v kterém byl své doby přepáden pověstnými lupiči Newmanovými a dva při tom zastřelil.

Úmrtí a vysokém věku krajanů. — V Chicagu zemřeli: Pan František Malík, ve stáří 70 roků. Zesnulý narozen byl v Hřbovích, v Čechách a v Americe dlel 7 roků. — Martin Pállan ve stáří 75 let a 10 měsíců. Narozen ve Vařbově v Čechách dne 3. listopadu 1833. — Josef Hronek ve stáří 71 roků. Narozen byl v O. dráži, kraj Píseč v Čechách a v Americe dlel 27 roků. — Matěj Valkoun ve stáří 80 roků. Narozen byl v Strakoněch kraj Píseč a v Americe dlel 26 roků. — Anton Fava ve stáří 62 roky. Pocházel z Těchobuz, kraj tábořský a v A.

mericie žil 40 let. — V New Yorku zemřela paní Magdalena Steffková ve stáří 80 let. Zesnulá rozena byla v Újezdě u Domažlic a v Americe dlela 42 roky. — V Clevelandu zemřel p. Ignác Soukup ve stáří 62 let. Zesnulý byl rodákem ze Zámekova na Klatovsku a do této země přibyl před 26 roky. — V St. Louis zemřel p. Jan Rašplička ve stáří 76 roků. Zesnulý pocházel ze Zeleného u Přestie v Čechách a do Ameriky přijel se svojí manželkou v r. 1869.

RUZNÉ ZAJÍMAVOSTI.

Ruská kaple v Pešti. — Z Pešti Listy ondyno píší: Jistě málo budapeštských ví, že v nejbližší blízkosti hlavního města v obci Ueromu, nedaleko Pomaz, je ruská kaple, která skrývá hrobku ruské velkokněžny. Je to velkokněžna Alexandra Pavlovna, první choť arcivévodý Josefa, dcera cara Pavla. V roce 1802 zemřela sotva 18-letá velkokněžna. Arcivévodá dal choť předčasně mu odřátou pohřbiti v Ueromu a nad hrobem zřídil nádhernou fecko-východní kapli, v níž každoročně ve výročí smrti velkokněžny zvláště k tomu ustanovený pop slouží rekviem. Na vydržování kaple přispívá ruský dvůr. V roce 1883 dal car Alexander vlastním nákladem kapli obnoviti. Na žádost ruského dvora vyslal nyní americký generální konzulát v Budapešti nedávno dva úředníky do Ueromu, aby tam vykonali místní obhlídku. Oba pánové se přesvědčili, že válka nezpůsobila v poměrech ueroumské kaple žádné změny. Pop a kantor konají tam nerušeně svoji službu. Ruský konsul země nedaleko Budapešti zůstal nedotčen a nesekvěstován.

Kdy skončí válka? — Dosavadní proroctví o skončení nynější světové války skončila s naprostým fluskem. Nebylo tomu ani 27. dubna, ani 28. května t. r. A nyní vyskytl se španělský prorek, který píše časopis "Gaceta del Norte" takto: "Vim, kdy ukončí válka, mohu vám to matematickou cestou dokázat a jsem jist výsledkem. Válka nyní již ukončí hospodárně dne 11. listopadu 1915. Pohledně: Válka r. 1870—1871; konec 10. května 1871. K tomuto dni se dospěje zase takto: 1870+1871=3741. Z tohoto čísla utvoříme dvě skupiny po dvou číslicích, to jest 37 a 41 a ty sestavíme dále: 3+7=10, 4+1=5. Válka skončila dne 10.

5. 1871. Osvobozovací válka německá zrovna tak. To jest hotový zákon. Ona válka r. 1813—1814 skončila dne 9. 1814, což se vypočte stejným způsobem: 1813+1814=3627. 3+6=9, 2+7=9. A nyní k dnešní válce: 1914+1915=3829 a dále 3+8=11. Válka skončí dne 11. listopadu. Rok pak obdržíme sečtením čísel počátečního roku války, tedy 1+9+1+4=15. Proto skončí nynější válka světová roku 1915 dne 11. listopadu."

Voltaire — vynálezem strojní pušky? — Francouzské listy upozorňují — podle "Frankf. Ztg." — na fakt, že také Voltaire zabýval se vynálezem strojní pušky; vypracoval prý dokonce podrobné plány tohoto vynálezu. Dne 1. listopadu 1756, tedy brzy po vypuknutí sedmileté války, psal básník svému příteli, maršálku Richelieuovi, že hovořil s jedním důstojníkem o strašném stroji, jehož model má býti také předveden králi. "Nádherný nástroj," pokračoval Voltaire; "podaří-li se, bude svět jekat smíchem, uslyší-li, že já jsem vynálezem zmíněného ničícího stroje. Rád bych viděl, abyste vy velel vojsku a pomocí mého malého přístroje v houběch pobítil Prusy." Dne 23. července 1757 se Voltaire v novém dopise Richelieuovi vrátil k svému vynálezu. Psal: "Prosím, učiňte si potěšení a dejte se Florianem poúčit o stroji, jehož výkres jsem mu svěřil. Vyzkoušel jej a je přesvědčen, že jeho pomocí možno na rovině se 600 pěšáků a 200 koni zničit vojsko, čítající 10.000 mužů. Vyžaduje jen malého nákladu, malého počtu lidí i koní. Pokud mne se týče, považuji jej za zbraň, která po vynálezu prachu vede nejjistěji k vítězství." Své myšlenky Voltaire ovšem nikdy neuskutečnil, protože, jak napsal o dva roky později, nechtěl se učiniti smrtelným, leč snad také proto, že výsledky, docílené s novou zbraní, nespokojily jeho očekávání.

Strážník — chávou. — Pěknou historku oznamují ze Švýcarska "Vorwaerts": Prostý sál ve spolkovém domě ve Svatém Havlu. Ženy dělníků naslouchají se zbožným zájmem vývodům řečníkovým. Vlebně ticho, naprosto mlčení; nad hlavami posluchačů vznáš se jen řečníkův zvukový hlas. — V tom ve vedlejší místnosti se ostře ozve zvonek telefonu, v zápatí se objeví ve dveřích místnosti přívětivá hostinská a kývá na jednu z posluchaček, které naplác obřadily oči ke dveřím, jakmile zaslechly zvonek. Žena chvá

tá k telefonu a protože zůstaly dvěře pootevřeny a v sále je ticho, je slyšeti každé slůvko jedné poloviny telefonického rozhovoru. "Dobrý den, pane strážníku, dobrý den! Děti křičí! Děkuji, děkuji, hned přijdu! S bohem, pane strážníku, s bohem, děkuji vám!" — Rrrrr... Jak mi předseda sdělil po schůzi — vypravuje dále dopisovatel "Vorwaertsu" — hydlela ona soudružka, která musela opustit schůzi k vůli křičícím dětem, v domě, kde byla policejní strážnice. Muž její právě konal pohraniční stráž. Protože nechtěla zameškati schůzi, ale neměla, koho by nechala u dětí, poprosila strážníka, konajícího službu, rovněž dobrého člena strany, aby jí dohlédl na děti a telefonoval jí, kdyby snad křičely, což strážník také poctivě vykonal. "Strážník členem strany!" poznamenává "Vorwaerts" k této historce. "O, všem, proč ne? Historka se přece odehrává ve Švýcarsku. V Bazileji je zapsaným členem strany dokonce i policejní ředitel."

Jak povstal Čech. — O tomto tematu psala jihlavská "Deutsche Wacht" následovně: "Mezi českými Němci koluje nězná báchorka, která sice nesvědčí o obzvláštní lásece ke krajanům Čechům, ale právě proto je tím charakterističtější pro poměr mezi oběma národnostmi. Vypravuje se: Když Kristus s Petrem chodil po světě, přišli též do Čech, které tehdy byly ještě neobydleny. Petr pravil Pánu, aby tuto krásnou zemi lidmi zalidnil, ale Kristus odmítl tak učiniti, peněvadž by lidé, které by zde stvořil, za nich nestáli. Šli dále a, když o poledních bylo velké vedro, odpačovali ve stínu několika stromů. Tu vzpomněl si Petr na svoji žádost a poprosil, aby Kristus aspoň ten kmen stromu, na který si svůj pláště pověsil, v člověka proměnil. Tedy odpověděl Spasitel, učiním tak, ale buď se divit, co to bude za člověka. Zvolal: Staň se člověkem. Tu nastal v kmenu mocný pohyb a z dřeva stal se skutečný člověk. Sotva ale povstal, ihned uchopepl pláště a křesťanské lásky k bližnímu, a nězná zjistil, že ho Spasitel více nepotřebuje, a utkl." — Jak vidít, pojmy o něznosti mohou býti různé. To, co jihlavskému redaktoru zdá se nězností, nemožno ani pravým jménem nazvat. Náš lid má sice také a právem na Němce sverchu, ale takováto "něznost" přece jen není schopena. K pochopení německé "něznosti" je třeba vyššího kulturního stanoviska, k němuž, bohudík, náš lid nedospěl.